

laane 250,000 Kr. til 4 pCt. Rente, hvilket altsaa vil koste Museet 10,000 Kr. aarlig. Modsigelsen heri skal maaske løses paa den Maade, at Bestyrelsen har tænkt sig, at det er en Bevilling, som skal gentage sig til Stadighed, men saa vidt jeg har kunnet læse Begrundelsen, findes der ingen Oplysning derom. Jeg tvivler for øvrigt ikke om, at naar Beløbet bevilges i Aar, vil Fordringen nok komme igen, men i alt Fald ønsker jeg at saa oplyst, om det er Meningen, at Kravet skal gentage sig i 10 Aar i Træk. Formodningen maa være for, at det vil blive gentaget i 10 Aar, thi ellers er der ingen Mening i, hvad Bestyrelsen skriver, at hvis den ikke nu faar 25,000 Kr., maa den rejse et Laan paa 10 Gange 25,000 Kr. I Motiveringen er der adskilligt andet, som kunde egne sig til at blive kritisk gennemgaaet, men det vilde føre mig for vidt, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg har kun ønsket at gøre disse Bemærkninger for i alt Fald, for saa vidt det staar til mig, at gøre en Henstilling til det ærede Finansudvalg om at være lidt forsigtig. Denne Museumsbestyrelse har allerede en Gang før, tør jeg nok sige, ført os paa Glatis, og det er derfor rimeligt nu at tage sig i Vare. Da den vilde bygge, sagde den, at det kunde den gøre for 300,000 eller 350,000 Kr., og under denne Forudsætning fik den 100,000 herfra. Nu opgives der, at Museumsbygningen har kostet ikke 350,000 men 439,000 Kr., altsaa saa nær 450,000 Kr., og det uden at der er anskaffet Inventar og øvrigt Materiel. Det viser sig saaledes, at denne Bestyrelse, hvor dygtig den ellers kan være til sine Sager, ikke er særlig dygtig til at gøre Overslag over sine Bygninger, Materiellet og hvad der ellers skal til. Jeg tror derfor, at der er dobbelt Opfordring for Nøgtsdagen og særlig for Finansudvalget til at være lidt varsom med denne Sag. — Angaaende Handelskolerne skal jeg blot gøre en ganske lille Bemærkning. Jeg tror vel, at de Brodste Handelskoler fortjene Støtte. Jeg ser, at af Forhøjelsen af Tilskuddet til Handelskoler med 10,000 Kr. skulle de Brodste Handelskoler have de 6,000 Kr. til Gælder fra Provinserne. Jeg maa her gentage, hvad jeg før sagde angaaende Komitéterne, at det er en tarvelig Begrundelse, vi saa. Naar man læser denne

Skrivelse, hvormed det høje Ministerium begrundet sit Ønske, erfarer man, at denne Skole er meget sparsomt besøgt. Grunden dertil siges at være, at det er noget for kostbart for Provinsfolk at komme hertil. Men da der dog er en betydelig Handelsstand her i Njøbenhavn, og der sikkert er mange Menneker, der ønske at saa deres Børn vel opdragne til Handelsstanden, er det dog noget mærkeligt, at en vel bestyret Skole er sparsomt besøgt. Det kunde derfor være, at vi nok trængte til flere Oplysninger angaaende denne Skoles Drift, inden vi gif til en saa betydelig Forhøjelse. Jeg gentager, at, efter hvad jeg har hørt om denne Skole, fortjener den Støtte, men naar vi se hen til, hvor nøjeende man har været over for forfælske lignende Skoler, Folkehøjskoler, tekniske Skoler, Aften-skoler o. s. v., inden man gif til Bevillinger til dem, synes det mig, at man i dette Tilfælde tager Sagen med noget vel let Haand. — Under Nr. 100 i Betænkningen glæder det mig at se, at der er Enighed mellem Ministeriet og Udvalget angaaende Redningsmandskabet. Jeg er enig i de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører og fra anden Side om, at det foreslaede vistnok endnu er for karrigt. Navnlige i disse Tider, hvor man jævnlig hører om, hvilke Farer der er ved Strandsingsbæsenet, ser det noget kummerligt ud, at man ikke kan naa videre for en Formand ved Redningsstationerne end til 66 Kr., og at det endog skal være en ret betydelig Forøgelse. Jeg paa-stønner imidlertid, at man dog har begyndt paa denne Sag, og vil derfor ikke rette nogen Bebrejdelse til nogen Side, men kun ønske, at man vil fortsætte paa den Vej, som man nu har begyndt paa. Der er en anden Bemærkning, som jeg ønsker at gøre i Forbindelse dermed. Med ikke saa lange Mellemrum høre vi om disse sorgelige Ulykker ved Bøstehavet. Der gaar ikke et Foraar eller Efteraar hen, uden at det efterlader en Række Enker og uforsørgede Børn mellem de uforsørgede Redningsmænd ved Sjællands Vest og Nordkyst. Nu synes der vel i Samfundet at være en ret velvillig Stemning til at hjælpe over for disse Ulykker. I Fjor blev der indsamlet et ganske rundeligt Beløb for det da foreliggende Tilfælde. Hver Gang, der sker noget større, bliver den almindelige